

Prečo je na svete utrpenie a zlo?

Obsah

- 1 Kde sa vzalo utrpenie?
 - 1.1 Človek bol stvorený pod Božou ochranou
 - 1.2 Podmienka Božieho požehnania
 - 1.3 Hriech
 - 1.4 Následky hriechu
- 2 Svet po páde do hriechu
 - 2.1 Príroda a prírodné javy
 - 2.2 Katastrofy zapríčinené človekom
 - 2.3 Choroby, postihnutia
- 3 Ako pozeráť na utrpenie a katastrofy
 - 3.1 „Prečo Boh nevyhubí zlých ľudí?“
- 4 Riešenie a večný život

📌 1 Kde sa vzalo utrpenie?

📌 1.1 Človek bol stvorený pod Božou ochranou

Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola beztvárna a pustá ... Boh stvoril aj svetlo, deň, tmu, noc, hviezdy, slnko, mesiac, vody, súš, rastliny a živočíchy... (*Genesis 1:1-25*)

Tak stvoril Boh človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril; ako muža a ženu ich stvoril. Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa a naplňte zem; podmaňte si ju a panujte nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom a nad každým živočíchom, čo sa hýbe na zemi! Potom riekol Boh: Ajhľa, dal som vám všetky semenoplodné byliny, ktoré sú na celej zemi, a všetky stromy, na ktorých je ovocie s ich semenom; to vám bude za pokrm. ... A Boh videl všetko, čo učinil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A bol večer a bolo ráno: šiesty deň. (*Genesis 1:27-29.31*).

Potom Hospodin Boh vysadil na východe záhradu v Édene a postavil tam človeka, ktorého utvoril. Hospodin Boh dal zo zeme vyrásť všelijakým stromom, lákavým na pohľad a dobrým na jedenie, aj stromu života uprostred záhrady, aj stromu poznania dobra a zla. ... Hospodin Boh vzal človeka a voviedol ho do záhrady Éden, aby ju obrábal a strážil. (*Genesis 2:8-9.15*)

Tento biblický príbeh vykresľuje, aký bol Boží plán pre človeka. Záhrada v Edene je obrazom hojnosti všetkého, čo chcel Boh človeku dať a čo človek pre život potrebuje. Život v záhrade tiež znázorňuje hriechom nenarušený vzťah s Bohom. Človek žil s Bohom v poslušnosti, dôvere a pokoji. Spoliehal sa na neho vo všetkom: o čom premýšľal a čo robil. Vždy činil jeho vôľu a bol naplnený radosťou a vďačnosťou. Boh ho mohol chrániť na všetkých jeho cestách a chcel ho sprevádzať až ku konečnému cieľu, ktorý pre neho pripravil. K večnému životu s Bohom vo večnosti — v nebi.

✚ 1.2 Podmienka Božieho požehnania

Potom Hospodin Boh rozkázal človeku: Zo všetkých stromov záhrady smieš jesť, ale zo stromu poznania dobra a zla nesmieš jesť, lebo v deň, keď budeš z neho jesť, istotne zomrieš. (*Genesis 2:16-17*)

Boh človeku stanovil podmienku. Zaslúbil mu požehnanie a hojnosť, keď bude Bohu poslušný. To vyjadruje zákaz jesť zo stromu poznania dobrého a zlého (názov stromu nemáme chápať doslova, Boh človeku už od začiatku zjavoval, čo je dobré a čo zlé; jesť zo stromu by znamenalo, že sám človek sa stane tým, kto si svojvoľne určuje čo je zlé a čo je dobré). Boh chcel, aby mal človek slobodnú vôľu. Stvoril ho pre život vo svojej blízkosti a v dobre, ale aj so schopnosťou zvoliť si zlo, hoci sám zlo nechcel. Keby chcel totiž Boh ovplyvňovať všetky ľudské rozhodnutia, nebol by človek schopný milovať. Skutočná láska vychádza zo slobodného rozhodnutia. A to je tiež zámer Božieho stvorenia — dať človeku lásku a mať s ním vzťah.

✚ 1.3 Hriech

Had bol lstivejší ako všetky poľné zvieratá, ktoré Hospodin Boh učinil. Ten povedal žene: Či naozaj riekol Boh: Nesmiete jesť zo žiadneho rajského stromu? Žena odpovedala hadovi: Z ovocia rajských stromov smieme jesť, ale o ovocí stromu, ktorý je v strede raja, riekol Boh: Nejedzte z neho, ani sa ho nedotknite, aby ste nezomreli! Had však povedal žene: Vôbec nezomriete; ale Boh vie, že v ten deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh; budete vedieť, čo je dobro a čo zlo. Keď žena videla, že by bolo dobre jesť zo stromu, že je pre oči zvodný a lákavý na zmúdrenie, vzala z jeho ovocia a jedla; potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou; aj on jedol. (*Genesis 3:1-6*)

Človek prekročil Božiu podmienku a skrze hriech porušil do tej doby nenarušený vzťah, ktorý s Bohom mal. Zneužil slobodu, ktorú mu Boh dal. Stalo sa tak skrze vzoprenie sa Božej vôli a túžbu človeka postaviť sa „na vlastné nohy“, v prospech sebeckých túžob.

✚ 1.4 Následky hriechu

Potom, čo človek zhrešil, začal mať z Boha strach. V Biblii je to vyjadrené tak, že sa pred Ním ukryl v záhrade. Adam a Eva sa ukryli, pretože ich opanovala hanba a pocit viny. Dôverný vzťah človeka s Bohom sa zmenil. Aj keď sa Boh naďalej o každého človeka staral a stará dodnes (Gen. 3:21), človek stratil úzky vzťah s Bohom skrze svoju neposlušnosť a vzburu. Človek otupel voči Božiemu vedeniu a Jeho pomoci a prišiel tak o Jeho plnú ochranu a požehnanie, ktoré mohol predtým zakúšať v každej situácii. Tento dôsledok ukazujú nasledujúce verše:

Žene riekol: Veľmi ti rozmnožím ťažoby v tvojom tehotenstve; v bolestiach budeš rodiť

deti a budeš túžiť za svojím mužom, ale on bude vládnuť nad tebou. A Adamovi riekol: Pretože si poslúchol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, čo som ti zakázal: Nebudeš jesť z neho! — pre teba bude pôda prekliata s námahou sa z nej budeš živiť. Ba trnie a hložie bude ti rodiť a poľné byliny budeš jedávať. V pote tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, lebo z nej si vzatý, pretože si prach a do prachu sa vrátiš. (*Genesis 3:16-19*)

Vzdor voči Bohu sa prejavil aj vo vzťahu človeka k človeku. Láskyplný vzťah medzi ľuďmi sa zmenil. V príbehu Adama a Evy je to vyjadrené takto: ... *budeš túžiť za svojím mužom, ale on bude vládnuť nad tebou.* (Výrečný je aj príbeh Kaina a Ábela, ktorý v Biblii nasleduje v Gen. 4:1-16).

Od tej doby, čo sa Adam a Eva nechali zviest hadom (Satanom) k hriechu, bol človek vystavený viac vplyvu zla — duchovnej bytosti Satana, ktorý človeka k hriechu zvedol. *„Boh hadovi povedal: Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo;...“* (*Genesis 3:15*)

Boh človeka zapudil a vyhнал ho zo záhrady v Edene. Týmto je vyjadrené porušenie harmónie, ktorá dovtedy panovala v celom stvorení a dôsledok pre človeka — ťažký život v trápení a bolesti, v duchovnom odlúčení od Stvoriteľa. Človek sa otvoril pre hriech a od tej doby je pre neho ťažšie nehrešiť (hrešiť je pre neho prirodzenejšie).

Hospodin Boh však riekol: Hľa, človek je už ako jeden z nás, keďže pozná dobro i zlo. Aby však teraz nenačial hol ruku, aby nevzal a nejedol zo stromu života a aby nežil večne, poslal ho Hospodin Boh von zo záhrady Éden obrábať pôdu, z ktorej bol vzatý. Potom zahnal človeka a na východ od záhrady osadil cherubov s blýskavými plamennými mečmi, aby strážili cestu k stromu života. (*Genesis 3:22-24*)

Keď však Hospodin videl, že skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca bolo ustavične zlé,... (*Genesis 6:5*)

Spomínané verše neznamenajú, že by človek už nikdy neurobil nič dobrého, ale že sa nemôže spoliehať na svoje srdce a myseľ, ktoré sú ovplyvnené jeho zlými žiadosťami a sklonsmi. Skrze hriech už nemá človek v Bohu takú istotu ako predtým. Jeho svedomie je poškrvnené. Bojí sa smrti a následkov svojho hriechu.

⚓ 2 Svet po páde do hriechu

Potom, čo sa človek odvrátil od Božej pomoci ho nemôže Boh ochraňovať pred rôznymi udalosťami. To sa týka jak vplyvu prírody, tak negatívneho vplyvu človeka samotného a rôznych následkov jeho hriechu.

⚓ 2.1 Príroda a prírodné javy

Boh ako stvoriteľ sveta nad svetom panuje a udržiava ho. Existencia podivuhodného vesmíru spolu s obývanou Zemou je odrazom Božej lásky a dokonalosti. Prírodné zákony sú v celej prírode v dokonalej harmónii. Príroda je plná javov, ktoré poukazujú na Božiu veľkosť, dokonalosť, majestátnosť a moc. Neodohrávajú sa len na našej planéte, ale môžu byť pozorované v celom vesmíre. Nabádajú človeka k vďačnosti a úcte. Uvedomenie si Božej majestátnosti a krásy, ľudskej obmedzenosti a závislosti na Bohu je ich skutočný zámer.

Mnohé javy môžu ale tiež ohroziť ľudský život. Patria k nim rôzne katastrofy ako zemetrasenia, cunami, sopečná činnosť, požiare, zosuvy pôdy, cyklóny apod. Napriek tomu nie sú priamym Božím trestom. Boh nemôže človeka, ktorý ho nehľadá, ochraňovať v živote pred všetkými úskaliami, ktoré ho môžu stretnúť.

Ľudia si sami spôsobujú veľa zla a utrpenia. Škodám spôsobeným prírodnými udalosťami by sa človek mohol vyhnúť, keby sa nechal Bohom viesť, videl zodpovednosť za seba i za ostatných ľudí a správne by využil svoje schopnosti pre pomoc druhým.

✚ 2.2 Katastrofy zapríčinené človekom

Okrem prírodných katastrof existujú také, ktoré zapríčinil človek, či už zámerne alebo nie. Pretože Boh nechal človeku slobodnú vôľu robiť dobro aj zlo, do týchto činov vždy nezasahuje. Jednou pohromou je napríklad hlad na Africkom kontinente. V súčasnej dobe hladujú v Afrike desiatky miliónov obyvateľov a ich počet sa blíži až k 100 miliónom. Mŕtve telá sú krutým svedectvom hladu a sucha a výzvou poburujúcou svetovú verejnosť k neodkladnej pomoci. Ďalším príkladom takejto tragédie, ktorá si žiada veľa ľudských životov ročne, sú potraty. Následkom potratu musí na celom svete zomrieť 45 500 000 nenarodených detí za rok (123 000 za deň). Ďalšími smutnými udalosťami sú napríklad priemyselné znečistenia, vojny, ideologické politické systémy, terorizmus, apod. Tragické udalosti, ktoré zapríčinil človek nepochádzajú od Boha. Boh také veci dopúšťa preto, že dal človeku slobodnú vôľu rozhodovať sa a konať. Sú následkom egoizmu, zloby a neposlušnosti ľudí voči Bohu.

✚ 2.3 Choroby, postihnutia

Niektorí ľudia hovoria: „Keby bol Boh, nedopustil by, aby ľudia trpeli chorobami.“ Skutočná radosť, šťastie a spokojnosť ľudí však nie sú závislé práve na takýchto veciach, aj keď mnohé choroby robia život človeka na zemi ťažším. Mnohých ľudí práve ťažká situácia alebo ochorenie, viedli k hlbšiemu zamysleniu sa nad zmyslom ich života. Našli niečo, čo presahuje spokojnosť nad vitalitou ich organizmu. Našli radosť, ktorá je trvalá a nezávislá na vonkajších veciach. Naproti tomu je žiaľ veľa ľudí, ktorí, hoci sa im v živote dostalo toho najlepšieho, zomreli v tiesni, beznádeji a smútku alebo dokonca svoj život ukončili sami. Nenašli totiž skutočný zdroj radosti a naplnenia. Keď nesieme utrpenia správne, môžeme dať dobrý príklad druhým. Tak to bolo aj v prípade Ježiša. Preto môžeme osláviť Boha aj skrze svoje slabosti, skrze to, že Boha a Jeho pomoc vo svojom živote potrebuje. Boh nás veľmi rád zachraňuje z našich ťažkostí (Žalm 50:14-15) a chce sa skrze to osláviť. Môžeme v tom vidieť jeho dobrotu.

✚ 3 Ako pozeráť na utrpenie a katastrofy

Katastrofy ukazujú našu bezmocnosť. Človek musí prijať svoje limity a rešpektovať poriadok, ktorý bol pre neho a svet stvorený. Život každého človeka môže naraz skončiť aj keď žije na relatívne bezpečnom mieste. Náš život je iba vánok, nemôžeme ho skutočne vlastniť, ani ho opanovať. Je to dar, ktorý sme dostali od zdroja života, ktorým je Boh.

Lebo každé telo je ako tráva a všetka jeho sláva ako kvet trávy. Tráva uschne, kvet odpadne, ale Pánovo slovo trvá naveky. A to je to slovo, ktoré sa vám zvestovalo. (1. list Petrov 1:24-25).

3.1 „Prečo Boh nevyhubí zlých ľudí?“

Boh je spravodlivý, ale tiež chce dať hriešnym ľuďom čas sa k Nemu obrátiť. Vyjadrujú to nasledujúce dve miesta z Biblie:

Pán nemešká s prislúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká; on je len trpezlivý s vami a nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie. Pánov deň príde

ako zlodej. A vtedy sa nebesia s rachotom pomínú, živly sa páľavou rozplynú aj zem i diela, ktoré sú na nej. (2. Petrov 3:9-10)

Predniesol im aj iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá človekovi, ktorý zasial na svojej roli dobré semeno. Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kúkol' a odišiel. Keď vyrástlo steblo a vyháňalo do klasu, ukázal sa aj kúkol'. K hospodárovi prišli sluhovia a povedali mu: ‚Pane, nezasial si na svojej roli dobré semeno? Kde sa teda vzal kúkol'? On im vrazil: ‚To urobil nepriateľ.' Sluhovia mu povedali: ‚Chceš, aby sme šli a vyzbierali ho?' On odpovedal: ‚Nie, lebo pri zbieraní kúkol'a by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. Nechajte oboje rásť až do žatvy. V čase žatvy poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkol' a poviažte ho do snopov na spálenie, ale pšenicu zhromaždite do mojej stodoly.' (Matúš 13:24-30)

Ako vyjadrujú citované verše, Boh je s človekom trpezlivý. Ježiša neposlal na zem, aby potrestal hriešnikov. Praje si, aby ho ľudia spoznali, aby sa pred Ním pokorili a vrátili sa k Nemu. V Biblii je veľa príbehov, keď ľudia konali zle, ale potom sa obrátili a zmenili život. Píše o tom aj apoštol Pavol, napríklad vo svojom liste kresťanom v Efeze:

Aj vás, hoci ste boli mŕtvi pre svoje poklesky a hriechy, v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohoto sveta, podľa kniežata vzdušnej mocnosti, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. Medzi nimi sme kedysi žili aj my všetci, keď sme podľa žiadostí svojho tela robili, čo chcelo telo a myseľ, a tak sme boli od prírody deťmi hnevu ako ostatní. Ale Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom — milosťou ste spasení... (Efezským 2:1-5)

Človek nie je dobrý len preto, že nekradne, nezabíja, nepodvádza partnera a neklame. Ani veriaci človek nie je celkom bez hriechu. Môže však žiť v Božej milosti, láske a odpustení, pretože svoje zlé činy ľutuje a snaží sa zmeniť. Môže žiť bezúhonne, pretože sa necháva premieňať Bohom späť na Jeho obraz.

Alebo si myslíte, že tí osemnásti, čo na nich padla veža v Siloe a zabila ich, boli väčší vinníci ako ostatní obyvatelia Jeruzalema? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete podobne. (Lukáš 13:4-5)

Ježiš týchto ľudí v Siloe nepovažoval za viac hriešnych než ostatných Židov, ale nabáda všetkých, aby sa obrátili k Bohu! Keby mal Boh vykonať spravodlivý súd už teraz, musel by spolu s vrahmi, teroristami, apod. odsúdiť takých hriešnikov, ktorí sa od Boha ešte celkom neodvrátili. Božia spravodlivosť bude viditeľná pri poslednom súde, keď bude človeku odplatené za jeho konanie a bude zjavné, či človek našiel u Boha odpustenie.

⚓ 4 Riešenie a večný život

Žiaľ, pre celú ľudskú spoločnosť riešenie neexistuje. Väčšina ľudí nemiluje pravdu. Hovoril o tom aj Ježiš:

Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých, čo cez ňu vchádzajú. Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú! (Matúš 7:13-14).

Celé ľudstvo teda zachránené byť nemôže. Od politikov môžeme očakávať len udržiavanie zla v určitých

medziach. Nemôžu ho ale vykoreniť. Tí, ktorí sa o to pokúšali stroskotali alebo mali len čiastočné úspechy. Zlo je hlboko v ľudských srdciach a žiadne ľudské usporiadanie to nezmení. V skutočnosti svet nespeje k lepšiemu, ale stále k horšiemu. Vyjadruje to Pavol v liste Timoteovi, keď hovorí:

Veď všetci, čo chcú žiť nábožne v Kristovi Ježišovi, budú prenasledovaní. Ale zlí ľudia a zvodcovia budú spieť k horšiemu, budú strhávať do bludu a sami budú blúdiť. (2. Timoteovi 3:12-13)

Hoci neexistuje riešenie pre celú spoločnosť, existuje riešenie pre jednotlivca. Boh sa od človeka úplne neodvrátil, čaká na jeho opätovné obrátenie sa k Nemu a ponúka mu svoju milosť a odpustenie. Pomáha človeku sa od zla odvrátiť. Napríklad krátko po páde Adama a Evy o tom Biblia svedčí milostivým prijatím Ábelovej obete, záchranou spravodlivého Noacha a v ďalších príbehoch Starého a Nového zákona.

Riešením pre človeka je teda obnovenie vzťahu s Bohom. Boh preto poslal Ježiša, svojho Syna:

Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. (Jánovo ev. 3:16)

Môj Otec mi odovzdal všetko. A nik nepozná Syna, iba Otec, ani Otca nepozná nik, iba Syn a ten, komu to Syn bude chcieť zjaviť. Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo [1] a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“ (Matúš 11:27-30)

Človek nebude od bremien, ktoré ho na svete ťažia celkom oslobodený. Ježiš však ponúka, že nám tieto bremená pomôže niesť a nájsť skutočný zmysel života a pokoj. Chce, aby sme Ho prijali ako Pána svojho života a pravého Boha a aby sme sa nechali zapriať do Jeho jarma. Sľubuje, že nám uľahčí všetko, čo na Neho zložíme, že On sám potiahne tú najväčšiu záťaž. Človek ale musí byť pripravený vidieť veci tak, ako sa majú. Musí mať správny postoj — túžbu hľadať pravdu, odhaliť skutočnú príčinu utrpenia vo svojom živote a úprimne premýšľať o jej náprave a správnom riešení.

Ježiš teda nehovorí, že od nás všetky problémy vezme, chce ale našu myseľ upnúť k tomu pravému pokoji. Dáva nám príklad celým svojím životom i smrťou na kríži. Keď bol Ježiš ukrižovaný, ľudia sa čudovali, posmievali sa mu a hovorili:

A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu: potriasali hlavami a vraveli: „Ty, čo zboríš chrám a za tri dni ho znova postavíš, zachráň sám seba! Ak si Boží Syn, zostúp z kríža!“ Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a staršími: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Je kráľom Izraela; nech teraz zostúpi z kríža a uveríme v neho. Spoliehal sa na Boha; nech ho teraz vyslobodí, ak ho má rád. Veď povedal: ‚Som Boží Syn.‘ “ (Matúšovo ev. 27:39-43).

Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ (Markovo ev. 15:39)

Ešte za svojho života Ježiš povedal: *Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiálne.* (Ján 18:36). Tu hovorí Ježiš o kráľovstve večnom u svojho Otca v nebi.

Po Ježišom ukrižovaní, keď uplynula sobota a ženy sa prišli pozrieť k hrobu, zostúpil anjel Pánov z neba,

odvalil kameň od hrobu a povedal ženám:

Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Podťte pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať učeníkom: ‚Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.‘ Hľa, povedal som vám to. (*Matúšovo ev. 28:5-7*).

Ježiš sa potom svojim učeníkom zjavoval a hovoril s nimi ešte po štyridsať dní pred tým, ako bol vzatý k Otcovi.

Napriek všetkým ťažkostiam zakúsil Ježiš na zemi veľa Božej pomoci. Rovnako tak ju môže zakúšať každý človek aj skrze cirkev v úprimnom spoločenstve veriacich ľudí, v láske a jednote Ducha. Tí si potom pomáhajú znášať všetky ťažkosti, ako duchovné, tak materiálne.

Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov. Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska? Deti moje, nemilujme len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou. (*1. Jánov list 3:16-18*)

Rovnako tak, ako bol vzkriesený Ježiš z mŕtvych, zaslúbil Ježiš vzkriesenie i nám. Ponúka nám večný život s ním v nebi.

Počas svojho života vzkriesil Ježiš Lazára, ktorý bol už tri dni mŕtvy (pozri Biblia, Ján 11:1-44). Tak, ako je schopný Boh vzkriesiť mŕtve telo v rozklade a obnoviť v ňom život, rovnako tak je schopný vzkriesiť človeka zo života na zemi k životu večnému v nebi.

Nasledujúce úryvky z Biblie sú z knihy Zjavenie 21 a vyjadrujú večný život v nebi. Nebo je tu vyjadrené výrazmi „príbytok“, „mesto“ a „nebeský Jeruzalem“:

A počul som mohutný hlas od trónu hovoriť: „Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľuďom a sám Boh — ich Boh — bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pominulo.“ Smädnému dám zadarmo z prameňa živej vody.... A mesto nepotrebuje ani slnko ani mesiac, aby mu svietili, lebo ho ožiaruje Božia sláva a jeho lampou je Baránok (Ježiš).... Ale nič poškvrené, nik, kto sa dopúšťa ohavnosti a lži, doň nevojde, iba tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života....

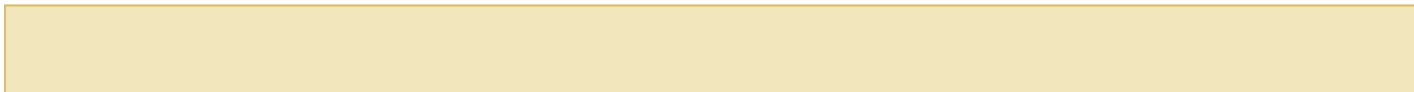
Preto nechabujeme; a hoci náš vonkajší človek chradne, náš vnútorný sa zo dňa na deň obnovuje. Ved' naše terajšie ľahké súženie prinesie nám nesmierne veľkú váhu večnej slávy, ak nehľadáme na to, čo je viditeľné, ale na to, čo je neviditeľné; lebo viditeľné je do času, ale neviditeľné je naveky. (*2. Korinským 4:16-18*).

Súvisiace témy

•
Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

Poznámky:

1. Jarmo je časť postroja ťažných zvierat, ktoré ich spája do páru a prenáša ťažnú silu.

© 2022 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely. Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.